

Powstanie Wielkopolskie

<https://pw.ipn.gov.pl/pwi/form/r897727222217,BEUTLER-Zdzislaw.html>
2022-08-18, 13:29

BEUTLER Zdzisław

Osoba

BEUTLER Zdzisław

Urodzony

1885

Zmarł

1940

Opis

dowódca kompanii z Nekli w pow. wrzesińskim, por. Wojska Polskiego. Ur. 20 grudnia 1885 r. w Jarocinie, w rodzinie Bronisława, dzierżawcy majątku rolnego Wygoda, i Gabryeli z Zielewskich. Uczęszczał do szkoły miejskiej w Kępnie i gimnazjum we Wschowie. Ukończył 3-letnią szkołę rolniczą w Bojanowie. Służbę wojskową odbył w 1 Pułku Strzelców Konnych (3 październik 1903-18 wrzesień 1906).

Do wybuchu wojny gospodarował w Wygodzie. 2 sierpnia 1914 r. został zmobilizowany do armii niemieckiej. Służył w 10 PAL i 56 PAL na froncie zach. i wsch. 18 listopada 1918 r. w stopniu plut. został zwolniony z wojska. Od końca grudnia 1918 r. organizował oddział ochotników z Nekli, obejmując (2 stycznia 1919) dowództwo. Na rozkaz ppłk. K. Grudzielskiego wyjechali (początkowo 66 ludzi) do Wrześni, następnie do Gniezna. W działaniach pod Szubinem (od 11 stycznia) oddział został włączony do kompanii wyrzyskiej. Beutler osłaniał na prawym skrzydle działania oddziału por. S. Śliwińskiego. Do końca stycznia 1919 r. kompania działała w

rejonie Szubina, Rudy, Rynarzewa, pod Turem i Szczepicami.

W czasie walk pod Szubinem (3 stycznia), na czele oddziału ochotników przekroczył Noteć. Po krótkiej walce zdobył dworzec w Zamościu i obsadził przyczółek mostowy. Następnego dnia pod ogniem artylerii niemieckiej zdobył Samokłeski Małe. Kompania Beutlera, odpierając atak niemiecki (2 lutego), zdobyła ciężkie działo. Osobiście poprowadził patrol zwiadowczy (15 powstańców) pod Tur, Brzózki, Zacisze i Wiśniówkę, gdzie obsadzono przyczółek mostowy. Według ppor. W. Kluza, w walkach na froncie płn. Beutler służył nam w tych wszystkich akcjach przykładem męstwa nieustraszonego żołnierza, przygotowanego na wszelkie ewentualności. W okresie formowania 4 p. strz. Wlkp. kompania wcielona została do 3 baonu tego pułku.

Dekretem Komisarjatu NRL nr 193 (poz. 16 z 24 czerwca 1919) został mianowany podporucznikiem 6 września 1919 r. i przeniesiony do 9 p. strz. Wlkp. (67 PP) na dowódcę taborów, z którym przeszedł szlak bojowy w 1919-1920. Wskutek choroby przydzielony został (31 lipca 1920) do baonu zapasowego pułku, jako dowódca kompanii, a 2 grudnia mianowany por. Od 29 grudnia wrócił na stanowisko oficera taborowego 69 PP. W kwietniu 1921 r. został przeniesiony do rezerwy. Kilka lat gospodarował na roli w Zalasewie (pow. poznański), równocześnie pełniąc urząd wójta gminy Swarzędz. Ok. 1930 r. przeprowadził się w okolice Tucholi (na Pomorzu). Szkolił szwadron krakusów Przysposobienia Wojskowego i Wychowania Fizycznego.

W końcu września 1939 r. za udział w powstaniu 1918-1919 został aresztowany przez Niemców i rozstrzelany w połowie 1940 r. Był odznaczony m.in.: Orderem Virtuti Militari V kl. (za powstanie wielkopolskie), Krzyżem Walecznych i Medalem Niepodległości. Rodziny nie założył.

Bibliografia

B. Polak, Beutler Zdzisław (1885-1940), Słownik biograficzny powstańców wielkopolskich 1918-1919, red. A. Czubiński, B. Polak, Poznań 2002, s. 31-32

Autor wpisu

Bogusław Polak